

[Korsgaard.]

men jeg skulde antage, at det bliver et Sted mellem 25 og 35 Mill. Kr.:

Og her kommer da for mig til sidst en Betænkelse, som jeg ikke tror er fremdraget under Debatten. Det er den: Er det nuværende Tidspunkt, hvor Pengeforholdene *all round* taget ligger saa overmaade usikkert, et rigtigt Tidspunkt for Staten til at slutte en Handel, der rundt regnet drejer sig om 30 Mill. Kr.? 30 Mill. Kr., som Staten, saafremt Apotekerne ønsker det, skal lægge paa Bordet, hvorefter den saa naturligvis udsteder Obligationer og sender disse ud paa Markedet for at komme af med dem saa godt, som det lader sig gøre.

Er det finansielt set forsvarligt i Øjeblikket at gøre dette? Dette ønsker jeg gerne gennem denne Udtalelse her at henvende den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, idet jeg kunde tænke mig, at han dog maaske vilde finde det noget tvivlsomt, om det, man her staar overfor at gøre, finansielt set er forsvarligt i dette Øjeblik. Det er altsaa navnlig dette sidste Moment, som jeg gerne vilde have saa stærkt frem som muligt i de Bemærkninger, jeg her har fremsat.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til de nu fremsatte Udtalelser.

Til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit skal jeg kun sige, at jeg tror, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Mistakstaaelse, naar hun mente, at Medicintaksterne i Henhold til de herom foreslaaede Regler kun vil kunne variere indenfor 10 pCt. til hver Side. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem tænker paa Bestemmelsen i § 11; men det, denne Bestemmelse gaar ud paa, er ikke det, det ærede Medlem sagde, men derimod, at ved den aarlige Revision af Medicintaksterne ændres Priserne paa Varer, som i Aarets Løb er steget eller faldet mindst 10 pCt. Det vil sige, at hvis en Vares Pris ikke er faldet eller steget i Aarets Løb mindst 10 pCt., sker der ingen Ændring i Taksten, men hvis den er faldet eller steget mere end 10 pCt., kan Taksten ændres. Men der staar ikke noget om, at den ikke kan ændres mere end 10 pCt.

Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at i det Øjeblik, man vedtager Lovforslaget § 49, er der et Usikkerhedsmoment til Stede med Hensyn til de Beløb, der skal ydes Apotekerne i Erstatning. Det er et Usikkerhedsmoment, som altid foreligger,

hvor en Erstatning skal ydes paa Grundlag af en Vurdering, et Usikkerhedsmoment, der har foreligget, hver Gang man fra Statens Side paa det ene eller det andet Omraade er gaaet til Ekspropriation. Det, det her drejer sig om, er at faa en uvildig Bedømmelse af Værdierne, idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ikke godt kunde tænke sig, at man fra selve Rigsdagens Side skulde fastsætte ganske konkrete Beløb som Erstatning for Privilegiene. Det vilde dog vel nok være meget vanskeligt at gøre noget saadant. Det er heller ikke saaledes, at man i Sverige har givet et ganske bestemt Multiplum af Om sætningen. Jeg tror, at det Tal, det ærede Medlem nævnte, tog Sigte paa, hvad det faktiske Resultat blev i Sverige, og det kan ikke nægtes, at det ogsaa efter min Opfattelse dér blev en ganske overordentlig høj Vurdering. Nu kan man selvfølgelig ikke paa nogen Maade sammenligne de svenske og de danske Forhold, idet der ogsaa her er Forskel med Hensyn til Statens Beføjelser.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa at skønne over, hvor Summen vilde komme til at ligge, og mente mellem 25 og 35 Mill. Kr. Jeg tror, Rigsdagen skal ganske afholde sig fra at udtale noget herom, det er ikke Rigsdagens Opgave. Rigsdagens Opgave er at sikre, at der finder en sagskyndig og uvildig Bedømmelse Sted.

Maa jeg i denne Forbindelse sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger, at selvfølgelig drejer det sig her om ret betydelige Erstatningsbeløb, selv om det ikke bliver Tale om Beløb som dem, det ærede Medlem nævnte. Det er klart, at det er et ret stort Beløb, der skal udstedes Obligationer for. Nu vil jeg sige, at selv om dette Lovforslag kunde vedtages i denne Samling, vil der selvfølgelig hengaa nogen Tid, inden hele dette Forhold bringes i Orden. Men jeg vil i øvrigt sige til det ærede Medlem, at selv om det skulde ske i en økonomisk Situation som den nuværende, er der een Ting, man i denne Forbindelse maa erindre. Det er, at enten foregaar Aflysningen paa den Maade, at de reelle Privilegieindehavere modtager de Obligationer, som udstedes, som Betaling. Saa bliver der ikke Tale om nogen Realisation af de paagældende Obligationer; de kommer for saa vidt ikke til at trykke Obligationsmarkedet ved Udbud. Eller ogsaa udbetales Beløbene i rede Penge til de paagældende; men hvis det er Tilfældet, vil det i de allerfleste Tilfælde være saadan, at disse Penge anvendes til Udbetaling af Prioriteter,